

[Føged.]

hjælpende hustru med — og når der nu foreligger et forslag om at forhøje lønmodtagerfradraget, og når begge forslag burde behandles sammen med en skattereform, hvad er så den egentlige hensigt? Vil ministeren ikke i løbet af kort tid forhandle om en skattereform? Hvis en sådan forhandling snarest kunne komme i skred, var de to foreliggende forslag nemlig uden betydning, for så ville de automatisk glide ind i forhandlingerne, og det ville være det rimeligste. Man får ligesom valgformemmelser, når forslagene kommer dryssende, det ene efter det andet, i let overskuelig form, men uden sammenhæng med en skattereform og uden sammenhæng med den økonomiske situation i øvrigt.

Venstre vil som sagt gerne drøfte lønmodtagerfradragene omgående og i forbindelse med en skattereform — jeg understreger: i forbindelse med en skattereform; ingen af delene bør udskydes.

Af andre forhold har den højtærede finansminister i sin fremsættelsestale berørt problemet omkring fiskernes skatteforhold. Jeg er bekendt med fiskernes ønsker i så henseende og kan give ministeren medhold i, at disse problemer bør tages under overvejelse i udvalget. Jeg kan med det samme sige, at venstre finder det nødvendigt at medvirke til en stabilisering af fiskerierhvervet. Det er vanskeligt at få ny tilgang til erhvervet. Ungdommen finder det behageligere at vandre ind i et varmt fabrikslokale end at give sig i kast med naturkræfterne på havet — og det er forståeligt. Men der bør skabes en fremtid for fiskeriet. Vi har brug for det som en del af samfundet, og der er store værdier at hente på havet. Venstre vil gerne positivt medvirke til en forbedring af fiskernes skatteforhold, og vi finder, at det af fiskerne forelagte forslag, der er lov i Norge, er et godt forhandlingsgrundlag.

Vedrørende det også nævnte problem omkring Grønlandsophold har jeg kun dette at sige, at folketinget bør og skal finde en varig løsning snarest. Det er urimeligt, at de pågældende skatteydere ikke kender konsekvenserne af deres ophold — det være sig kortere eller længere — i Grønland. Vi har pligt til snarest at finde en løsning.

Jeg vil yderligere gerne tilføje, at såfremt

der er andre forhold af lignende art — jeg tænker her på soldaters ophold i udlandet, på borgere, der arbejder inden for u-lands-hjælpen el. lign. — hvor der råder uklarhed, må vi også dér have ordnede forhold.

Tilbage til de foreliggende sager. Jeg har yderligere kun den bemærkning, at den højtærede minister må forstå, at venstre finder, at lovforslagene har 2 fundamentale skavanker: 1) at de er forbrugsfremmende, og 2) at de er investeringshæmmende. Mit sidste spørgsmål til ministeren skal derfor være dette: finder ministeren, at tidspunktet for sådanne forslag er heldigt valgt, og har ministeren indpasset forslagene i regeringens fremtidige skatteplan?

Hagen Hagensen: Om de fremsatte lovforslag — først og fremmest om det lovforslag, der går ud på ændring af loven om skattefri afskrivninger — vil jeg gerne sige, at afskrivninger jo ikke i sig selv er skattefrihed; det synes overset af høje ministre, når de i den senere tid har talt om disse ting. Afskrivninger betyder jo kun en forskydning af beskatningen inden for en vis periode. Jeg kan ikke være enig i, at der heri skulle ligge nogen særlig fordel ud over dette, at man kan jævne ud, hvad der kan være rimeligt, når man har haft betydelige anskaffelser af driftsmidler af den ene eller den anden art.

Afskrivningen omfatter jo heller ikke mere end aktivets værdi, så der er ikke nogen særlig fordel forbundet dermed; det er et aktiv, der slides ned, efterhånden som det bruges. Man kunne tale om en særlig fordel, hvis man på samme måde, som man kan i andre lande, kunne afskrive mere end aktivets anskaffelsessum; så erkender jeg der ville være tale om en egentlig og måske meget betydelig fordel.

Jeg kan derfor ikke lide, at man taler om udnyttelse af reglerne, hvis der i „udnyttelse“ ligger en antydning af den betydning af ordet, som man giver det en gang i mellem. Man har lov til at udnytte alt i denne verden, men når man bruger ordet udnyttelse, er det ofte med en antydning af, at man gør noget, som man egentlig ikke burde gøre. Her kan jeg altså ikke følge den højtærede finansminister. Jeg mener, at erhvervslivet har et rimeligt krav på at have de afskrivningsregler, som